

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

GENSYN, ET

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

BIORAMA
ØSTERBROGADE 33

PROGRAM

for

Levende Billeder

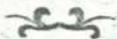
Vi mødes i Trianglens Anti-Automat ud for Linie 3's Stoppested.
Bedre Familie-Kafé med **gode Varer** og **flink Be-**
tyjning finder De ikke. **Et Forsøg er Pengene værd.** P. V. Petersen.

I Anledning af, at Forestillingen nu foregaar uafbrudt, henledes

Publikums Opmærksomhed

paa at den der kommer ind efter Forestillingens Begyndelse saafremt der er Plads, for Kontrollens Skyld maa opbevare den modtagne Billet Uden denne er Retten til at overvære mere af Forestillingen **fortabt.**

Billetterne afleveres under Pausen til Kontrollen.

PROGRAM

1. Vinter i det høje Nord

Smukt og storslaaet Naturbillede.

Ny, herlig Billedserie fra Norden i Vinterskrud.

En ægte Vinterdag med straalende Sol over snedekte Fjælde er en Nydelse for Legeme og Sjæl. Den skænker Følelse af Friskhed og Kraft i slappede Lemmer, de rigeste Skønhedsindtryk for forvildede Sind. Halvt bunden af Isbøjer perler Fossen tam og stille under de snedækkede Træer, høj og majestætisk staar den mørke Skov i sin hvide Kappe, medens Dagens Skygger i de mest betagende Skiftninger lege mellem Stammerne. Paa det isbelagte Vand muntre Ungdommen sig med Boldspil og Skøjteløbning, til Hest og Slæde gør man Lystture paa de smukke Skovveje, og i ubunden Tvangfrihed raser gammel og ung med friskt Humør, nydende i fulde Drag Friheden og Kammeratskabet.

Saaledes er denne Billedserie, som her bydes Tilskueren, en Perle direkte fra Naturens rige Skatkammer, et Vidnesbyrd om den nordiske Skønhed.

Levende, syngende og talende Billeder:

2. Mikadoen

Udført af tyske Kunstnere.

3. Naar man om et halvt Aars Tid

(af „Gutter om Bord“).

Sunget af Skuespiller *Jørgen Lund* ved Frederiksberg Teater.

4. Et Gensyn

— *(Panoptikon-Teatrets store Succes).* —

(Sét af over 20,000 Mennesker).

(Regia Kunstfilm.)

Skuespil af Thomas P. Krag.

Personerne:

Professoren	Hr. Ottesen (det kgl. Teater.
hans Hustru	Frk. Antonsen
Alma, deres Datter	Fru Ellen Aggerholm (det nye Teater.
Willer	Hr. Adam Poulsen (det kgl. Teater).
Helms	Hr. Johannes Poulsen

I et gammelt fint Professorhjem har Husets unge smukke Datter, Alma, forelsket sig i sin Faders dygtigste Elev, en ung Mand af god Familie, William Willer, der ogsaa elsker hende. Han frier og faar ja. Det unge Par straalere af Lykke.

Men hvorlænge varer Kærligheden? En Dag kommer Alma og William Willer paa en Kafé sammen, og træffer der en af Williams Venner, Edvard Helms. Alma formaar ikke at skjule det Indtryk, som Vennen gør paa hende, hans Øjne er langt dristigere i deres Sprog end hendes rolige og tilbageholdende Kærestes. Og efterhaanden som hun og Helms lærer hinanden nærmere at kende, føler hun, hvorledes hendes unge hede Blod mere og mere drages mod den erfarne Forfører, og tilsidst flygter hun bort fra Hjemmet med ham.

Men som det saa ofte gaar: naar Manden har faaet sin Vilje med en Kvinde, er det forbi med hans Kærlighed. Helms bliver ked af Alma, skønt hun stadig elsker ham, og en Dag, William har opsøgt dem paa deres Hotel for at gøre et sidste forgæves Forsøg paa at redde sin Ungdoms Elskede, forlader Helms hende i Ligegyldighed. Fortvivlet sniger Alma sig efter ham.

Paa en Natkafé træffer vi ham igen, og medens han tager lystig Del i det muntre og løsslupne Liv, som udfolder sig her, kommer Alma ind. Hun trygler ham om at vende tilbage, men han lader som han ikke ser hende, — og i sin Desperation kaster hun sig i Armene paa den første den bedste af de tilstedeværende Kavallerer. Hun er fortabt.

Aar svinder hen. William er bleven en anset Videnskabsmand, og en Afren, da han sidder i sit stille Studerekammer, banker det paa Døren, og en sminket og udmajet Gadestrygerske stikker Hovedet ind. Det er Alma. Han forfærdes ved Synet af hende, giver hende alle de Penges, han har hos sig, og synker sammen i Graad, mens hun svejser videre ud i Natten.

Og i et sidste Møde sér han hende — som et af de Lig, han som Læge skal obducere sammen med sine Elever. Han rystes dybt. Saaledes skal han sé hende for sidste Gang — hende som han i sin lykkelige Ungdom drømte om skulde blive hans Hustru.

b. Et grinagtigt Væddemaal

To gode Kammerater er ude paa Sold, og efter at have faaet godt at drikke, indgaar de et Væddemaal om at den ene af dem ikke i 24 Timer maa bruge sin venstre Haand, den ene søger nu paa alle Maader at faa den anden til at bruge sin venstre Haand og saaledes tabe Væddemaalet, men han klarer alle de vanskelige Situationer der arrangeres, og kommer sammen med Vennen hjem til sin Kone og fortæller hende glædestraalende, at om 5 Minutter har han tjent 1000 Franc, Vennen skubber ham tilside og kysser og omfavner hans Kone lige for Næsen af ham, da han sér dette, farer han paa Vennen og prygler ham, men Vennen trækker, trods Pryglene, med et Smil sit Uhr frem og viser ham, at Tiden endnu ikke er omme, og at han har vundet.

Granskn.-N:r

10981

Tillverkn.-N:r

/ Eriberg. / A.B. Viktoria.

Tillverkn. firma: Dania

Ant. ex.: 1.

Filmens svenska titel (och den utländska): Ett återseende. Skådespel i 3 akter.

I. 399 F 320 W 270 m. =

Filmens längd, före klippning: 989 m. ; efter klippning:

Granskn.-avgift erlagd med: 30. —

Ovanstående film godkännes för offentlig föreläsning i Sverige, dock icke för barn under 15 år.
Stockholm den 29 aug. 19 14.

Statens Biografbyrå.

Björna

Anmärkingar:

Dram.

Beskrivning å andra sidan

En ung ingenjör Marckander är en av gästerna hos en godsägare och för-
älskar sig i hans dotter, en hjärtlös kokett. Hon Flirtar med honom, och
samtidigt förlovar hon sig med en annan. Han knyter en förbindelse med
en annan flicka, Inger, som han därefter överger i det han reser till
Amerika. Inger får ett barn. Under flera år strävar hon hårt för till-
varon. Marckander återkommer och erbjuder henne att bli hans hustru. Hon
har alltid älskat honom, och han förenas nu med Inger och hennes lille
son.

Ett återseende

Kärleksdrama i 3 akter

ISCENSÄTTNING:

Dania-Biofilm, Köpenhamn

PERSONER:

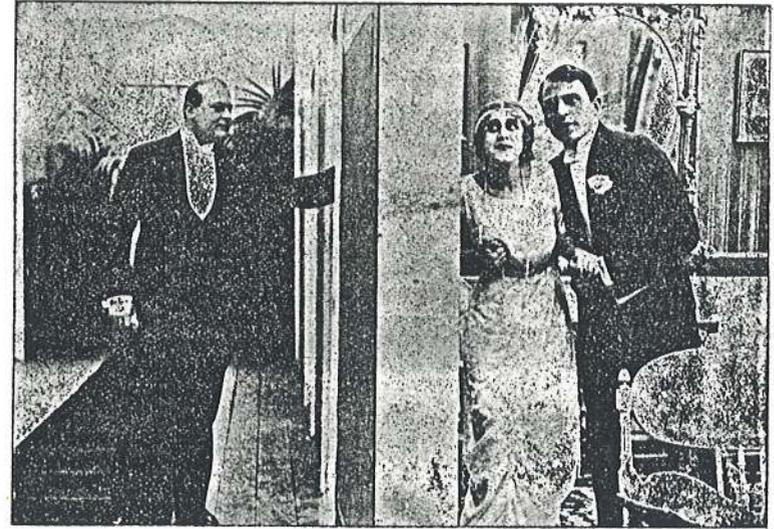
Godsägare Silenius Alfred Möller
Eva, hans dotter Gyda Aller
Departementschef Linde **Aug. Falck**
Fru Marie Schmidt
Inger, deras dotter Signe Ragensen
Direktör Gust. Stjerne Arvid Ringheim
Ingenjör M. Markander N. Chrisander
Fru Vater, fru Lindes syster Julia Rosenberg

Den unge ingenjören blir försmådd av den kvinna han älskar och som blott lekt med hans känslor. För att hämnas leker han med ett annat kvinnohjärta, men det blir en farlig lek, som drar i fördärvet en ung flicka, som i långa år av bittra prövningar får umgälla ett ögonblicks svaghet, då hon trott på en mans trohet och kärlek — men svikits. Men upprättelsen kommer. En dag återvänder han till den förorättade, fattas nu av en verklig kärlek till henne och ber om hennes genkärlek. Och han får den — ty han har alltid ägt den.

En underbart väl tecknad bild av två kvinnoöden: den stolta, hjärtlösa koketten, som kallt leker med mannens hjärta, och den ädla, försakande kvinnan, som lider, men förlåter allt för sin kärleks skull.

Av särskilt intresse är att en av huvudrollerna i detta märkliga drama spelas av

Teaterdirektör Aug. Falck från Intima teatern i Sthlm, vilken här ger ett ypperligt prov på sin överlägsna skådespelaretalang.

Ett återseende.

FÖRSTA AVDELNINGEN.

Det var en munter ryttarskara, som återvände från en uppfriskande morgonritt och stannade utanför den ståtliga herrgårdsbyggnaden, på vars breda stentrappa stod den jovialiske godsägaren, hjärtligt hälsande sina gäster. I spetsen för den muntra skaran red en ung vacker flicka med käcka, levnadslustiga ögon och på vars röda läppar ett ständigt leende lekte. Skrattande och skämtande red hon mellan sina två kavaljerer, som tävlade om att väcka hennes uppmärksamhet och få en blick ur hennes strålande ögon.

Det var godsägarens enda dotter Eva, en firad och bortskämd arvtagerska, omsvärmad av beundrare och därför icke så litet kokett. Bland dem som ivrigast ägnade henne sin uppmärksamhet voro direktör Stjerne

en förtjusande ung flicka på tjugo år, enkel och okonstlad, en så ivrig uppmärksamhet och älskvärdhet, att den oerfarna flickan blev helt betagen. Han dansade endast med henne vid den efter middagen följande balen, och då den unga flickan sade honom god natt fick han en blick av henne, som tydligt sade honom, att han ej var henne likgiltig. För fästmon, dagens hjältinna, bugade han sig helt kallt, då han jämte de övriga gästerna drog sig tillbaka till sitt rum. Han hade dock haft den tillfredsställelsen att se, att hans uppmärksamhet mot Inger synbarligen väckt Evas svartsjuka.

Ingenjören kunde dock ej trivas i sitt rum med sina tankar, utan begav sig efter en stund ner i salongen, där han slog sig ner i en soffa vid ett av fönstren. Bäst han satt fördjupad i sina bittra tankar, hörde han dörren öppnas och han såg en vitklädd flickgestalt sakta smyga sig in. Det var Inger, som då hon skulle gå till sängs, upptäckte att hon förlorat sitt dyrbara halsband och därför kastat en tunn schal över sina bara axlar och smugit sig ner i salongen för att söka efter sitt smycke.

Hon rodnade djupt, då ingenjören nalkades henne, och förklarade avsikten med sitt besök. Han hjälpte henne

med sökandet och lyckades slutligen finna halsbandet. Hon räckte honom sin hand till tack och avsked, och då hon nu stod framför honom i sin lätta dräkt, som ej dölde hennes vackra, smidiga figur, märkte han först hur täck den unga flickan var. Hans hjärta klappade och hans pulsar brunno; han var ensam med henne i det stora halvmörka rummet. Han drog den smärta flickgestalten till sitt bröst och kysste henne passionerat... och hon lät det viljelöst ske. Hon älskade ju honom! Och först sent skildes de unga åt...

ANDRA AVDELNINGEN.

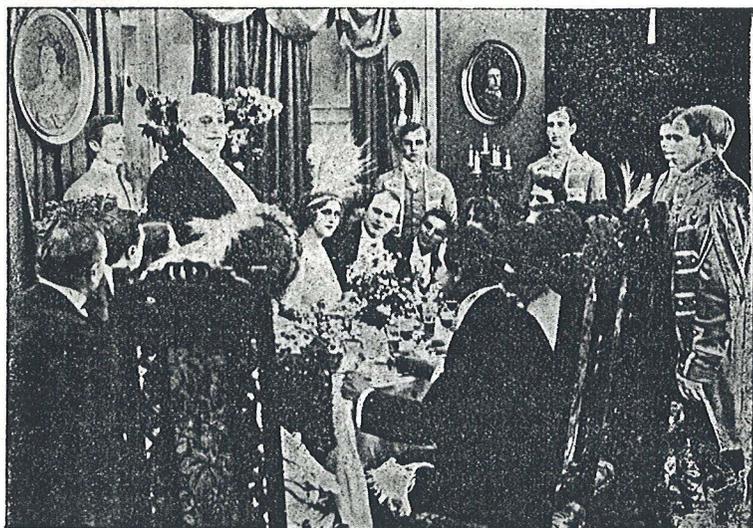
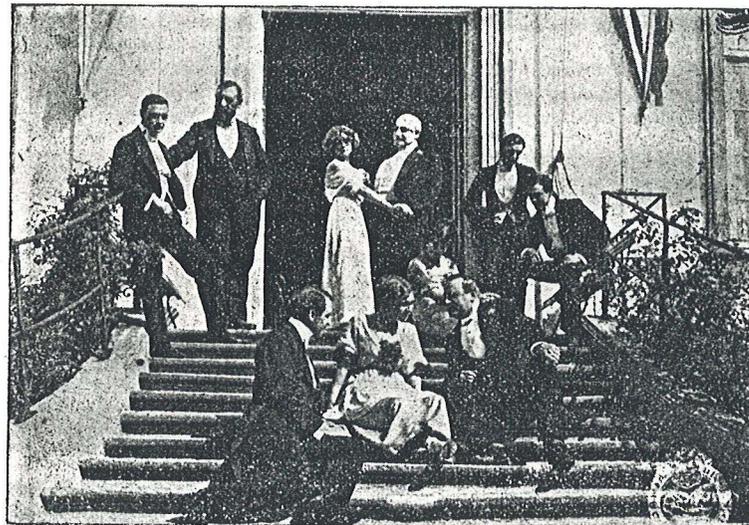
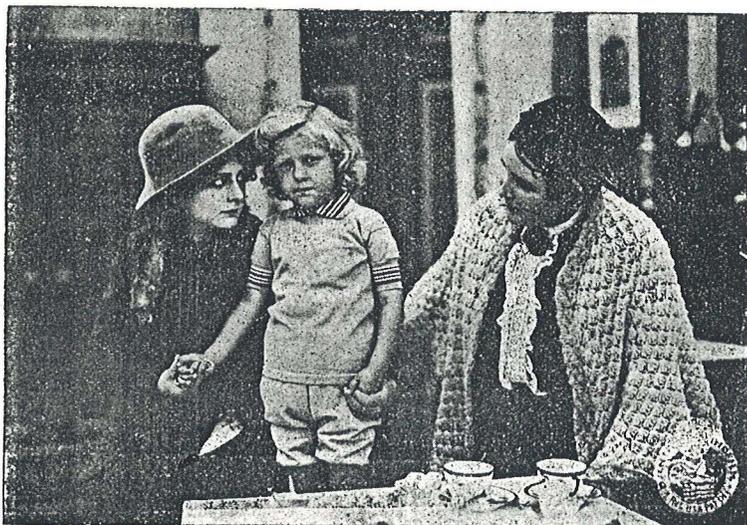
Följande morgon var den unge ingenjören vid dåligt lynne. Han förebrådde sig bittert sitt handlingssätt mot den unga flickan och kände verkligen samvetsqual och beslöt att resa sin väg samma dag. Och satte genast beslutet i verket. Tåren i Ingers sorgsna ögon stod länge efter avskedet i hans minne. Han reste några dagar därefter till Amerika för att tillträda en framstående plats.

Den unga flickan gick efter hans avresa blek och sorgsen och efter några dagar tog hon farväl och reste till sitt hem. Föräldrarna kände ej igen sin dotter, som lämnat dem så frisk och munter, och på deras oroliga frågor svarade hon blott att hon kände en lätt opasslighet, som snart skulle gå över.

Men den gick ej över; hon blev allt blekare och sorgsnare och efter några månader anförtrodde hon, förtvivlad och bittert snyftande sin moder att hon snart skulle bli mor. Den stackars moderns sorg kan ej beskrivas; förkrossad av det hårda slaget och full av medlidande tryckte hon sitt barn till sitt hjärta.

Det gällde nu att bespara fadern sorgen och därför beslöts att Inger, för att vårda sin starkt angripna hälsa, skulle tillbringa någon tid hos fru Lindes syster, som bodde i en långt bort belägen stad. Inger reste och födde i sinom tid sitt barn.

Då hon tillfrisknat ankom hennes mor och föreslog att Inger skulle utackordera sitt barn och följa med hem, då fadern längtade efter sin dotter och förvånade sig över hennes långa bortovaro. Men Inger vägrade bestämt att lämna sitt barn i främmande händer, och då modern ej kunde övertala henne, måste hon slutligen yppa

och ingenjör Markander, som båda voro djupt förälskade i den vackra koketten och som också tycktes ha vunnit största insteget i hennes gunst. I sitt hjärta föredrog hon nog den unge, ståtliga ingenjören och uppmuntrade honom så djärvt, att han trodde sig fullt förvissad om hennes kärlek. Men han var fattig, då däremot direktör Stjernes stora rikedom och framstående sociala ställning kunde erbjuda henne ett liv i lyx och njutningar.

Och då därför direktören samma dag den nämnda ridturen ägt rum friade till henne, gav hon honom sitt ja, churu hon några ögonblick förut haft en öm tete å tete med ingenjören och till och med låtit honom kyssa sig.

Men den lycklige unge mannen skulle snart bli ryckt ur sina ljuva drömmar. Vid middagen följande dag tillkännagav godsägaren sin dotters förlovning med direktör Stjerne. Ingenjören satt som bedövd av det häftiga slaget. Hon hade således endast lekt med hans kärlek. Han föraktade djupt denna kvinna, som ännu med hans kyssar på sina läppar kunde leende och glad skänka sig åt en annan, och han beslöt att visa den falska koketten att han ej lagt hennes trolöshet på sinnet. Och därför visade han sin granne vid bordet, Inger Linde,

sanningen för sin man. Den häftigt upprörde fadern reste genast till sin dotter och bad henne välja mellan att lämna sitt barn eller att bli för alltid borta från föräldrahemmet. Den stackars Inger var förtvivlad, men kärleken till sitt barn segrade, och de stackars föräldrarna måste resa hem utan sin dotter.

TREDJE AVDELNINGEN.

Tre år ha gått. Inger, som ej vill förödmjuka sig inför sina föräldrar och lämna sitt barn, har erhållit plats på ett kontor och kan med sin lön föda sig och sin lille gosse. En dag inträder på kontoret, där Inger är anställd, en herre i ett ärende till chefen. Det är ingenjör Markander, som återkommit till hemlandet från Amerika, där han gjort lycka.

Igenkännandet är ömsesidigt. I ingenjörens minne vaknar bilden av den unga flickan med tåren i de sorgsna ögonen, som han flirtat med och övergivit. Och Inger har aldrig glömt den man, som hon älskat och hängivit sig åt. Han bad henne om ett möte, och de träffades efter så lång tids förlopp. Hennes skönhet, men framför allt hennes värdiga, ädla skick gjorde ett djupt intryck på honom, och en djup kärlek intog hans hjärta. Han bad henne bli hans hustru och hon lovade svara honom följande dag, då hon bad honom besöka henne i hennes hem.

Han kom och förnyade sitt anbud. Hon svarade att ett stort hinder förefanns: hon hade nämligen ett barn, men ville han med vänlighet och ömhet behandla detta, så ville hon med glädje mottaga hans anbud. Med bävande hjärta betraktade hon honom, då hon sade dessa ord, ivrig att se om hans kärlek var så stark, att den kunde bestå detta svåra prov. Och han bestod det till hennes obeskrivliga glädje. Visserligen bleknade han och stod en stund tyst, men så förklarade han allvarligt, att han skulle älska hennes barn lika högt som han älskade henne själv.

Full av glädje gick hon då efter den lille gossen och förde honom fram till sin älskade. Långe och ivrigt betraktade han den lilles ansikte; han igenkände i gossens ansikte sina egna drag och förstod nu, att det var hans egen son. Rörd slöt han mor och son i sina armar.

Das Wunder-Traut
4. Jg. Nr. 17 23.4.14

Alexander Ortony's Wiener Film-Zentrale, Wien VII, Neubaugasse 36.

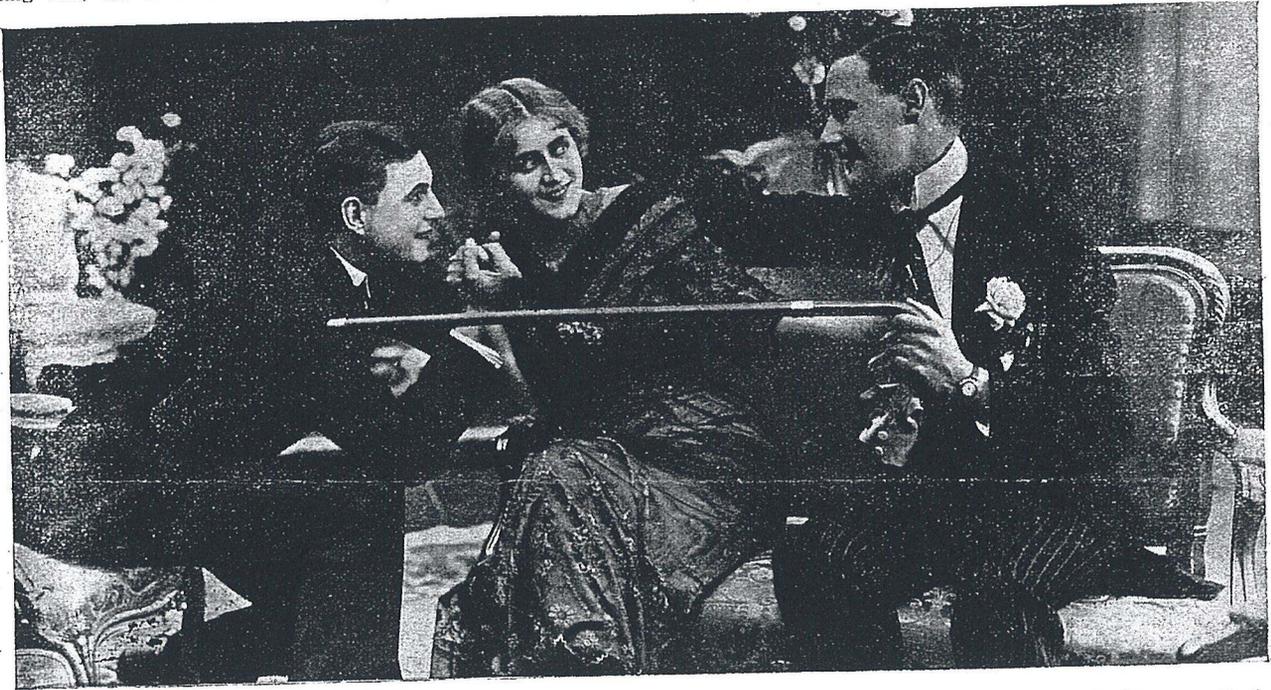
Ein Wiedersehen.

Ein tief ergreifendes Lebensbild.

(Dania.)

Der Gutsbesitzer Silenius hat wie gewöhnlich sein Haus voll fröhlicher Sommergäste, denn Eva, seine schöne und sehr kokette Tochter, kann sich keinen Sommer vorstellen, ohne von galanten Kavaliere umgeben zu sein. Unter ihren vielen Verehrern befinden sich zwei, gegen die sie besonders gnädig ist, Direktor Stern und Ingenieur Marckander, die miteinander um die Gunst des schönen Mädchens wetteifern. Direktor Stern hat das rechte Verständnis dafür, welch gefährlicher Rivale der hübsche Marckander ist. Er beeilt sich daher, um die Hand Evas zu werben und erhält sowohl ihre wie ihres Vaters Einwilligung. Marckander, der von der erfolgreichen Werbung um so weniger eine Ahnung hat, als Eva seine Annäherung nach wie vor mit

hat sein dreistes Spiel gewonnen, aber nicht die Folgen vorausgesehen. Inger, das liebliche und einnehmende junge Mädchen, glaubt in ihrer Unschuld und Unerfahrenheit an Marckanders schöne Worte und verliebt sich in ihn. Als sie, nachdem alle anderen Gäste sich zurückgezogen haben, in den Salon kommt, um nach einem Halsschmuck, den sie verloren hat, zu suchen, findet sie Marckander, in einem Sessel ausgestreckt, anscheinend in tiefes Nachdenken versunken. Aengstlich will sie weglaufen, doch der junge Mann hat sie schon bemerkt und bittet sie, zu bleiben. Er hilft ihr suchen, und wirklich gelingt es ihm, den Schmuck zu finden. Sie dankt ihm für seine Liebenswürdigkeit und reicht ihm die Hand. Da zieht Marckander das junge, un-

gewohnter Koketterie beantwortet, ist überaus überrascht, als der Gutsbesitzer eines Tages beim Diner die Verlobung offiziell verkündet. Rasend darüber, sich von Eva verschmäht zu sehen, beschließt er, ihr seine Verachtung zu zeigen, indem er sie so behandelt, als sei sie ihm vollkommen gleichgültig. Er fängt sofort mit seiner schönen Tischnachbarin Inger Linde eifrig zu kokettieren an und wendet keinen Blick mehr nach der Seite, wo Eva sitzt. Nach dem Diner macht er mit Inger einen Spaziergang im Garten und erweist ihr bei jeder Gelegenheit seine Aufmerksamkeit. Marckander hat sein Ziel, Eva in ihrer Eitelkeit zu verletzen, bald erreicht. Als die Gäste sich verabschieden, um ihre Zimmer aufzusuchen, bietet ihm Eva kühl „Gute Nacht“, ohne jedoch merken zu lassen, wie tief gekränkt sie ist. Marckander

erfahrene Mädchen heftig an sich und küßt es auf den Mund. Seine Liebkosungen besiegen nach und nach den Widerstand Ingers, und willenlos sinkt sie in seine Arme . . .

Am nächsten Tage bereut Marckander diese Stunde der Leidenschaft. Wütend über die treulose Eva, wütend auf alle und nicht am wenigsten über sich selbst, packt er seine Koffer und erklärt dem Gutsbesitzer, daß wichtige Geschäfte ihn zwingen, sofort abzureisen. Er bedankt sich für die Gastfreundschaft und nimmt einen kurzen Abschied von Eva und ihrem Vater. Inger versteht nun, daß nur die schwere Täuschung über Eva den Ingenieur Marckander in ihre Arme getrieben hat, und ihr junges Herz ist schwer bedrückt. Ihr Stolz gibt ihr aber doch die Kraft, ihren Schmerz zu verbergen, den sie empfindet, als der Geliebte

Ambrosio.

22. Mai.

Rodolfi lacht!

Ein köstliches kurzes Lustspiel.

Eclipse.

22. Mai.

Der Pelzjäger

Packender Einakter

mit

Arizona Bill.

ohne ein Wort von ihr geht. Voll Bitterkeit, aber doch scheinbar ruhig, legt sie schweigend ihre Hand in die seine und kehrt ihm dann den Rücken. Schuldbeußt eilt Marckander zu dem wartenden Wagen. Inger blickt ihm aber nicht einmal nach

Frau Linde ist froh, ihre Tochter Inger wieder zu Hause zu haben, streichelt ihr aber besorgt die Wangen, als sie bemerkt, wie blaß sie ist. Eines Tages, als die Mutter in Ingers Zimmer kommt, findet sie diese in Tränen aufgelöst. Unruhig und ängstlich zugleich, erkundigt sie sich nach der Ursache, aber das verzweifelte junge Mädchen verbirgt das Gesicht in den Händen,

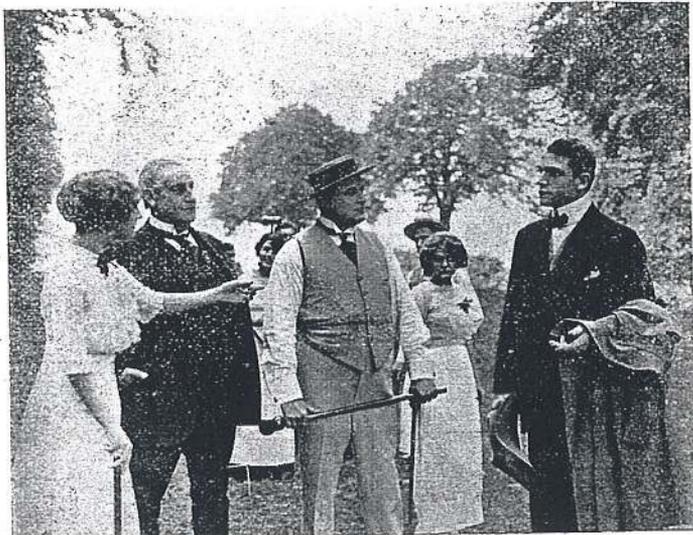
ohne erst zu antworten. Und dann kommt endlich die Wahrheit heraus, die furchtbare Wahrheit — die Schande . . . Die liebende Mutter findet einen Ausweg. Sie schreibt an ihre Schwester, die im Auslande weilt, setzt ihr mit kurzen Worten die näheren Umstände auseinander und fragt bei ihr an, ob Inger für einige Monate nicht bei ihr Aufenthalt nehmen könnte. Die Antwort lautet bejahend, und Inger reißt ab, ohne daß ihr Vater, der

Departementchef Linde, von dem wahren Sachverhalt etwas ahnt . . .

Ein Jahr ist vergangen. Ingers Mutter trifft eines Tages ein, um die Tochter wieder nach Hause zu nehmen. Der Vater sehnt sich nach ihr und will sie nicht länger im Auslande lassen. Doch Inger will sich von ihrem Kinde nicht trennen, soviel die Mutter auch bittet und fleht. Frau Linde bleibt nichts anderes übrig, als ihren Mann zu rufen, um mit seiner Hilfe Inger zur Vernunft zu bringen. Der Departementchef kommt, und bebend erzählt ihm Frau Linde die Wahrheit. Linde ist über die Schande seiner Tochter furchtbar erzürnt. Feindselig und unversöhnlich blickt er sie an und befiehlt ihr nur kurz, nach Hause zurückzukehren und das Kind zu lassen, wo es ist. Doch Inger geht zu der kleinen Wiege und erklärt mit einem trotzigem Blick, sich nie von ihrem Kinde trennen zu wollen. „Dann hast du keine Heimat mehr!“ antwortet der Vater kalt. Inger wirft sich weinend vor der Wiege nieder. Vater, Mutter und Heimat hat sie verloren . . .

Wieder vergehen einige Jahre. Inger, die in einem technischen Bureau eine gut bezahlte Anstellung bekommen hat, geht jeden Morgen froh zu ihrer Arbeit und eilt am Abend nach Hause, um die Zeit bei ihrem kleinen Jungen zu verbringen. Das Kind ist ihr alles, die Sonne in ihrem einförmigen und traurigen Dasein. Da geschieht es, daß Marckander eines Tages in Geschäftsangelegenheiten nach Europa zurückkehrt und gerade die Firma aufsucht, bei der Inger eine Anstellung gefunden hat. Dort sieht er das Mädchen wieder, das er einst treulos verlassen hat, und ihr leidvolles Gesicht läßt ihn Reue über seine unedle Handlungs-

weise empfinden. Nach den Bureaustunden erwartet er sie auf der Straße. Mit einem Blick bleibt sie stehen, als sie ihn sieht. Sie erinnert sich an alles, was sie seinetwegen gelitten hat, und tausend Gedanken wirbeln durch ihren Kopf. Soll sie weitergehen, ohne ihn zu grüßen, oder soll sie ihm erzählen, was sie seinetwegen durchgemacht hat? Aber da reicht er ihr schon lächelnd die Hand . . .

Nach dieser ersten Begegnung kommt Marckander mit Inger öfters zusammen, und immer mehr fühlt er sich von diesem Weib mit dem leidenden und doch so schönen Gesicht angezogen. Eines Tages gesteht er ihr seine Liebe und fragt sie, ob sie seine Frau werden wolle. Inger bittet ihn, sich morgen ihre Antwort zu holen. Als Marckander am nächsten Tage bei Inger erscheint, gesteht sie ihm, daß sie ein Kind habe. „Wenn Sie gut gegen mein Kind sein wollen, als wäre es Ihr eigenes,“ sagt sie, „dann will ich gerne Ihre Frau werden!“ Marckander verspricht es, und gleich darauf stürzt der kleine Junge herein. Marckander will nach dem Kinde greifen, doch plötzlich hält er inne und begegnet der jungen Mutter tränenerfülltem Blick. Einen Augenblick starrt er sie an, dann wird ihm alles klar. Er preßt den Jungen — seinen Jungen — fest an sich und bittet auf den Knien Inger um Vergebung für das große Herzeleid, das er ihr zugefügt hat . . .

E T G E N S Y N .

Jeanette er af fattig Herkomst, naa det kunde nu endda gaa, for hun har faaet en god Plads som St u pige i et fornemt Herskabshus men Jeanette er tillige meget smuk, og da er Livet ikke altid let at leve for en fattig ung Pige. Husets Søn, den unge flotte Mediciner har kastet sine Øjne paa den smukke unge Pige, der bliver ham et letvundet Bytte, men naturligvis, da Følgerne viser sig, er han led og ked af hende og ser med koldt Blod paa at hans Moder jager hende paa Døren, da nu tilmed hendes egen Fader slaar Haanden af hende, da hun kommer til ham med sin lille Datter - staar hun ene og forladt i hele den vide Verden.

Da - som alle Sunde synes lukkede - kommer hun til at tænke paa sin kønne Sangstemme, den Vennen altid roste i de fordums lykkelige Dage; takket være den opnaar hun et Varietéengagement og takket være sin Skønhed bliver hun snart en fejret Stjerne. Nu er alle Vennerne der straks igen og blandt dem ogsaa en udsvævende Adelsmand som ogsaa før gjorde Haneben til hende. Atter nu gør han Tilnærmelser, men vises af med en smældende Lussing. Ødelagt som han er af Drik og Udskejelser kan hans omtaagede Hjerne kun tænke sig at afvæske denne Fornærmelse i Blod, og en Aften som hun staar paa Scenen, skyder han hende ned. Døende bringes hun til Hospitalet og Skæbnen vil at hendes fordums Ven netop er Overlæge her. Da han genkender hende slaar det som et Lyn ned i ham, at alt dette er hans Værk - ene og alene: forsent nu at angre - forsent nu at gøre Bod - kun et kan han love den døende Moder: at være en Fader, en opofrende og øm Fader for deres Barn, det Barn hun har elsket, det Barn, hun har lidt og stridt for, det, hun alene har maatte betale saa dyrt.

- - - - 0 0 0 0 - - - -

NORDISK FILMS-KOMPAGNI[®] KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung seitens des Käufers in den Handel gebracht, dass sie in keiner Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede diesbezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes, unter welchem sie hergestellt sind.

Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.

Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedingungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurückgesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten werden, werden nicht zurückgenommen oder gut geschrieben. Lässt der Empfänger die Films durch die Maschine laufen, geschieht solches für eigenes Risiko.

F O U N D A G A I N .

Jeanette is the daughter of very simple people, but possesses great beauty. She has a situation as maid at wealthy people's house. The son of the family who is a young careless fellow, has his eye on the beautiful maid, and it is not difficult for him to win the affection of this simple girl by making her all sorts of promises. But when the consequences of a life in seduction come to light, the young man finds it below his position and dignity to keep his promise and marry the girl and she is refused asylum in her parents house.

Thrown on to her own resources she remembers that she always had a good singing voice, and she applies successfully for an engagement on a music hall. She soon works her way up to a first class star, and some of her old friends who refused to help her, when she was in need, now again approach her. Amongst them is a ruined baron, who thinks he can win her with his titles. But she refuses him, and as his attentions are too pressing, she sends him one evening off with a box on his ear. This enraged the man so much, that he swears revenge, and one night at a performance he mixes amongst the audience. As soon as Jeanette appears on the stage, he pulls a revolver out and shoots her, wounding her rather seriously. She is taken to the nearest hospital in a dying condition. Curiously enough the head doctor of the hospital is her old friend and seducer, who has his way worked into the medical profession. He recognizes her at once, and pity with her and repentance overcome him with great force. He sees that all was through his fault, and he would be glad to pay back in an honest way. But as the girl is at death's door, and nothing can save her, he gives her happiness in the last few minutes by promising her to take care of and remain always a good father to her child.

- - - - o o . 0 0 0 0 - - - -

NORDISK FILMS-COMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. VIENNA. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

LONDON W. C.

18 Cecil Court, Charing Cross Road.

Tel. Ad.: „Norfilcom“.

Telephone:

NEW YORK, CITY.

7, E. 14th Str.

Tel. Ad.: „Northfilm“.

Telephone: 3745 Stuyvesant.

Our films are only sold on the express condition on the part of the buyer, that they are not in any way to be imitated, such imitation being an infringement of the statue enacted for their protection.

Every imitator of films originating from The Northern Films Company will be legally prosecuted.

Please take note: Our films are forwarded under following conditions: All films ordered will be charged for unless returned to us in perfect condition within 24 hours after receipt. Damaged films, films returned without having our trademark at terminal, or such which are kept for more than 24 hours, will neither be taken back nor given credit for. In case the recipient suffers the films to pass through the machine, such is done at his own risk.